

Landsledelsens beretning for

Danmarks Kommunistiske Partis virksomhed 2015-18

Den landsledelse på 13 medlemmer (uændret antal), som blev valgt på DKP's 34. kongres, holdt et foreløbigt konstituerende møde umiddelbart efter kongressens afslutning og mødtes igen til sit første ordinære møde den 24.-25. oktober i København. På dette møde valgte landsledelsen et *forretningsudvalg* bestående af Henrik Stamer Hedin (genvalgt som formand), Gitte Thomsen (genvalgt som næstformand), Gerhard Wehlitz (genvalgt som kasserer), Anker Schjerning (formand for regionsdistrikt Sjælland) og som ny (idet Henning Jakobsen ikke havde ønsket genvalg) Ole Stenberg (formand for regionsdistrikt Hovedstaden) samt nedsatte eller udpegede ansvarlige for en række udvalg: Til *økonomiudvalget* genvalgtes Gerhard Wehlitz, Hilmar Kirkegaard Mikkelsen (ikke medlem af landsledelsen) og Gitte Thomsen, til ansvarlig for *fagligt udvalg* genvalgtes Henning Jakobsen (Henrik Jepsen meldte sig som interesseret i at indtræde i udvalget), for *internationalt udvalg* Bjarne Rasmussen (Henning Jakobsen, Luis Monteiro og Jacob Jensen meldte sig), for et nyoprettet *EU-modstandsudvalg* Ole Stenberg, for *hjemmesideudvalget* Gerhard Wehlitz (Ole Stenberg indtrådte) og for *agit-prop-udvalget* Ole Odgaard (Henrik Jepsen indtrådte). Det bestemtes, at udvalgene skulle udarbejde deres eget kommissorium (hvilket skete i løbet af de følgende måneder) og stå åbne for nye medlemmer, også kammerater uden for landsledelsen. Til redaktør (for både *DKP-nyt* og *Skub*) genvalgtes Henrik Stamer Hedin, og i et nyoprettet *redaktionsudvalg* (med redaktøren som ansvarlig) indtrådte Elsa Mortensen, Bjarne Rasmussen, Birgit Unnerup og Hilmar Kirkegaard Mikkelsen (de to sidstnævnte ikke medlemmer af landsledelsen). Til en nyoprettet post som ansvarlig for forholdet til *Enhedslisten* valgtes Anker Schjerning, som havde foreslået posten oprettet.

Landsledelsen har i løbet af den treårige kongresperiode holdt 11 møder (det foreløbigt konstituerende fraregnet), heraf 2 udvidede. Alle møder har været åbne for medlemmer. Der er planlagt endnu et landsledelsesmøde, ligesom et eller flere ekstraordinære møder kan komme på tale op til kongressen. Forretningsudvalget har holdt månedlige møder, dog ikke i sommerferien. Sekretariatet (med butik og bogsalg) har perioden igennem været bemanded med aktivister, der gennemgående har holdt 3 ugentlige åbningsdage.

1. Retsforbeholdet

Arbejdsresolutionen fra 34. kongres definerede det som ”den første og mest presserende arbejdsopgave i den kommende kongresperiode [...] at sikre et nej ved folkeafstemningen den 3. december 2015 om afskaffelse af retsforbeholdet”. Som bekendt er retsforbeholdet en af de fire undtagelser fra Maastricht-traktaten om oprettelse af en Europæisk Union, som Danmark opnåede i Edinburgh, efter at danskerne ved en folkeafstemning året før havde forkastet traktatforslaget, og som de danske EU-tilhængere brugte til at lokke danskerne til alligevel at acceptere den således begrænsede Union. Eftersom undtagelserne fra EU-tilhængernes side aldrig var tænkt som andet end en taktisk manøvre, har de siden forsøgt at få dem afskaffet ét efter ét. Det mislykkedes for euro-forbeholdet i 2000, og det mislykkedes også for retsforbeholdet i 2015. Det var en betydningsfuld national sejr, som mange forskellige – og forskelligartede – kræfter bidrog til, også danske kommunister i kraft af vort engagement i Folkebevægelsen mod EU.

2. Kommunistisk enhed – endnu et forsøg

På den 34. Kongres blev der fra flere sider fremsat forslag om at arbejde for genforening af de kommunistiske partier. Denne del af kongresdebatten endte med, at forslagene blev trukket med henblik på, at sagen blev drøftet videre i den nyvalgte landsledelse.

Det skete så også, og der blev nedsat en arbejdsgruppe, som skulle komme med forslag til, hvordan der kunne arbejdes videre med spørgsmålet, herunder tages kontakt til Kommunistisk Parti og Kommunistisk Parti i Danmark. Arbejdsgruppen bestod af Anker Schjerning, Jacob Jensen og Bjarne Rasmussen. Deres arbejde resulterede i papiret ”Genforening/samling af de kommunistiske partier, oplæg til en proces”. Det indeholdt dels en procesplan for, hvordan de tre partier sammen kunne drøfte de politiske emner, der var fælles interesse for, dels forslag til evaluering af, hvordan samarbejdet mellem partierne udviklede sig, og hvad der skulle til for at stimulere det yderligere. Landsledelsen drøftede og reviderede papiret på sit møde den 20.-21. februar 2016.

Der er ikke i oplægget tænkt på at invitere Arbejderpartiet Kommunisterne med i samarbejdet. Dets politiske materialer indeholder sådanne vurderinger af de andre kommunistiske partier, at arbejdsgruppen fandt det nytteløst.

På den baggrund inviterede vi KP og KPID til et møde, hvor vi kunne drøfte det videre forløb. I vort oplæg var vi helt åbne for andre måder at gribe sagen an på end den, vi havde foreslået, men fandt stadig, at et fælles seminar ville være et godt udgangspunkt.

Det blev KP, som først formulerede ”de andres” svar på henvendelsen, idet vi ikke i første omgang hørte fra KPID. KP’s svar, som vi modtog den 2. marts, var en klar afvisning af vort forslag med henvisning til, at der ikke var brug for en ny topstyret proces (hvad vi heller ikke havde foreslået), og at samarbejdet efter deres opfattelse måtte udvikle sig gennem konkrete aktiviteter på det lokale plan. Desuden fandt KP, at vore formuleringer om arbejdet inden for Enhedslistens rammer var en skærpelse i forhold til DKP’s tidligere synspunkter.

Såvel planlægningsgruppen som landsledelsen fandt, at dette svar og et tilsvarende fra KPID senere var udtryk for en misforståelse af vore intentioner, og forsøgte derfor at følge op på KP’s svar med en nærmere redegørelse for vore synspunkter, men det førte ikke til nogen opblødning.

Det er indlysende, at den store anstødssten er DKP’s holdning til Enhedslisten og KP’s (og KPID’s) vurdering af, hvad det vil betyde for en genforeningsproces. Da Henrik Hedin 30. november 2016 skrev en kommentar i *Arbejderen*, der efterlyste en fælles nødvendig diskussion af kommunisternes strategi for at opsamle den stærke utilfredshed med tilstandene i de kapitalistiske lande, svarede KP og KPID den 8. december i fællesskab med fokus på DKP’s holdning til Enhedslisten og konkluderede, at nu måtte DKP beslutte, om DKP vil være sammen med Enhedslisten eller kommunisterne. Derimod tog de ikke stilling til kommentarens egentlige opfordring.

Den senere udvikling viser, at KP og KPID har fortsat det stadig tættere samarbejde på centralt hold, som tydeligvis allerede var indledt – et samarbejde, som DKP ikke er inviteret med til. Det er endt med, at begge partier på deres kongresser i foråret 2018 har vedtaget en sammenslutning af de to partier i nær fremtid (2019). Heller ikke her er DKP indbudt.

Uanset dette har der i perioden været et vist samarbejde mellem partierne – lokalt i København, Aarhus og Aalborg, men også på Sjælland, hvor det dog først og fremmest har drejet sig om fælles indsamlingsarrangementer. Der er ikke tvivl om, at et væsentligt samarbejdsemne for KP og KPID er opstilling af fælles lister til kommunevalget, i hvert fald i København og Aarhus. Da DKP inviterede til et samarbejde om et besøg fra Ukraines Kommunistiske Parti (se nedenfor), sagde begge de andre partier ja, men KPID sprang dog senere fra.

Der er brug for, at kommunisterne får større indflydelse og reelt deltager i kampen for et andet samfund. Vi må også se i øjnene, at DKP ikke på nuværende tidspunkt har kræfter til at sætte mange egne aktiviteter i gang, aktiviteter der kan tiltrække andre politiske kræfter. Vi har mange kammerater, der gør en indsats i andre sammenhænge, herunder en del som repræsentanter for Enhedslisten i kommunale råd, i fagbevægelse, i Folkebevægelsen mod EU og så videre – alt sammen vigtigt, og det skal der være kræfter til.

Også dette forsøg på en genforening af den kommunistiske bevægelse i Danmark løb altså ud i sandet. Men den kommunistiske enhed er stadig et mål for DKP. På mødet for europæiske kommunistiske partier i 2016 udtrykte DKP's repræsentant det således:

”Vi har brug for en stærk kommunistisk bevægelse, men som I ved, er den kommunistiske bevægelse i Danmark meget svag og desuden delt i 4 forskellige partier. Der spildes mange kræfter på at opretholde 4 forskellige organisationer. [...] Vi arbejder for et øget samarbejde mellem de kommunistiske partier, og vort mål er at genforene den kommunistiske bevægelse. 3 af de 4 partier arbejder allerede sammen på flere forskellige områder, men der er områder, vi ser forskelligt på. Vi må finde en måde at komme over disse forskelle. Danmarks Kommunistiske Parti vil arbejde for et styrket samarbejde mellem de kommunistiske partier samtidig med, at vi arbejder for at styrke vort eget parti.”

3. En ny strategidebat

Som genforenings/samlingsbestræbelserne ser ud nu, må det konstateres, at DKP selv må udvikle det politiske grundlag, partiet skal komme videre på. Den proces kræver, at partiet bliver stærkere både hvad angår det politiske arbejde og hvad angår antal medlemmer.

Det står ikke i modsætning til at udvikle samarbejdet med de andre kommunistiske partier. Det skal vi gøre på enhedsarbejdets grundlag. Når vi beslutter politiske aktiviteter, må vi hver gang overveje, om der er andre politiske kræfter, vi vil invitere med, hvilke konkrete aktiviteter der skal knyttes til, og hvad de politiske mål er.

Afgørende for at komme videre er netop, at vi formulerer politiske mål for vor virksomhed, vurderer vore kræfter og tilrettelægger udadrettede aktiviteter, der fører til opnåelse af målene. Vi har peget på mange politiske opgaver. Det er kampen for freden, kampen mod EU (herunder CETA og TTIP). Det er også kampen for at vinde de mange utilfredse, som i dag ser hen til nationale og populistiske strømninger til venstre og højre. Vi skal arbejde for, at flere forstår nødvendigheden af at kombinere utilfredsheden med et opgør med kapitalismen. Der er opgaver nok. Udfordringen er at vælge de opgaver, vi har kræfter til at løse, og så få planlagt det nødvendige politiske arbejde i den anledning.

Et andet område, som vi skal tage fat på, er styrkelse af vort eget parti. Vi skal fastholde vore medlemmer og tiltrække nye. Men det betyder også at inddrage flere af vore nuværende medlemmer i de aktiviteter, vi planlægger og gennemfører.

Med henblik på at tage fat på analysen af grundlag og rammer for disse målsætninger og beskrive de positioner, der skal arbejdes videre med, nedsatte landsledelsen på sit møde den 20.-21. maj 2017 et *strategidebatudvalg* bestående af Henrik Stamer Hedin, Anker Schjerning, Ole Stenberg, Bjarne Rasmussen (sekretær) og Birgit Unnerup. Et forslag om program for Danmarks udtræden af EU, som var indkommet til samme møde, skulle indgå i udvalgets arbejde, og udvalget skulle stå åbent for andre medlemmer. Udvalget startede med at opstille følgende hovedoverskrifter for sit arbejde:

1. En analyse af verden i dag og vore politiske omgivelser
2. EU med omgivelser
3. Selvstændige handlemuligheder
4. Handlemuligheder inden for enhedsstrategiens rammer

Arbejdet viste sig vanskeligere end forventet. På et efterfølgende møde i oktober (det andet) besluttedes det at lægge ud med ovenstående punkt 2, en analyse af vore grundlæggende forestillinger om EU og vores strategi i kampen mod Unionen, ud fra den forventning, at det emne ville være det nemmeste. Arbejdet blev forsinket, fordi flere af udvalgets medlemmer var engageret i kommunalvalgkampen om efteråret, og først i februar 2018 kunne udvalget forelægge landsledelsen en delrapport, ”Kampen mod EU”. Man gik herefter videre til et underpunkt under

punkt 1 om de ovenfor nævnte ”nationale og populistiske strømninger”, først og fremmest til højre (Dansk Folkeparti og tilsvarende kræfter i andre europæiske lande). En delrapport herom, ”Højrepopulismen”, blev forelagt landsledelsen den 27. maj 2018. Længere er udvalget ikke nået.

4. Solidaritet med modstandskampen i Ukraine

Kongresresolutionen fra 34. kongres, *Oprør mod imperialismen*, peger på Ukraine som en ny front i konfrontationen mellem imperialismen og folkene. Maidan-kuppet havde året før kongressen forjaget den siddende (og demokratisk valgte) præsident og i hans sted indsat et provestligt lydregime med stærk fascistisk prægning, som havde indledt forfølgelser af kommunister og andre, der var uenige i den nye EU- og USA-venlige kurs; en massakre på regimemodstandere i havnebyen Odessa nogle måneder efter kuppet havde vakt international opsigt og fordømmelse, og regimet havde indledt åben krig mod det oprørske Donbass og truet med krig mod Rusland for at tilbageerobre Krim, som ved en folkeafstemning havde besluttet at løsrive sig og søge optagelse i den Russiske Føderation. Alle disse begivenheder var blevet fortiet eller lodret benægtet af vestlige magthavere og vestlig presse, herunder den danske. Der var derfor allerede inden kongressen lagt planer for at invitere en kammerat fra Ukraines Kommunistiske Parti, som ved en række offentlige møder i de største danske byer skulle informere om den faktiske situation i landet. Besøget, som blev gennemført i samarbejde med Kommunistisk Parti, fandt sted i september 2016. Fra Ukraine kom UKP's næstformand Georgi Buiko. Af de planlagte offentlige møder blev det kun muligt at gennemføre to, i henholdsvis København og Aarhus. Der blev ført samtaler mellem repræsentanten fra UKP og formændene for de to danske partier samt med repræsentanter for den århusianske fredsbevægelse. Endelig blev gennemført et besøg i Folketinget med tingets næstformand Christian Juhl som vært. KPID var inviteret til at deltage i arrangementet, men ønskede ikke at medvirke. Arrangementet krævede en stor indsats fra såvel partikammerater i de to partier som fra en masse frivillige udenfor partierne.

5. Marxisme i vor tid (Nørlund-seminaret, Marxismekonferencen)

Arbejdsresolutionen fra 34. kongres bestemte, at 100-årsdagen for den store kommunistiske teoretiker Ib Nørlunds fødsel i 2017 skulle markeres med en konference, og arbejdet hermed blev igangsat af landsledelsen i maj 2016. Nørlunds levetid faldt sammen med den epoke, der startede med Oktoberrevolutionen i 1917 og sluttede med omvæltningerne i Sovjetunionen og Østeuropa i 1989. Der blev nedsat en bredt funderet arbejdsgruppe, som inddrog danske og tyske marxister omkring en række nutidige politiske og økonomiske emner med et kritisk og selvkritisk blik på marxistisk teori og praksis.

Konferencen blev afholdt i september 2017 og omfattede følgende emner: Ib Nørlunds liv, Imperialisme, Kultur og uddannelse, Nation og velfærd, Arbejderbevægelsens nutid og fremtid samt Marxisme i Danmark før, nu og i fremtiden. I konferencen, der bidrog til at give DKP en positiv velvilje, deltog omkring 60 deltagere, og arrangementet gav et beskedent overskud. Et af de konkrete resultater fra konferencen er IMA, Institut for Marxistisk Analyse, der præsenterede sig på konferencen og blev stiftet formelt ved en generalforsamling kort efter.

6. Oktoberrevolutionens 100-årsjubilæum

34. kongres bestemte ligeledes i sin arbejdsresolution, at Oktoberrevolutionens 100 år skulle markeres med et festarrangement. Landsledelsen lagde forberedelserne i hænderne på et udvalg under ledelse af Ole Stenberg, som foranstaltede et aftenarrangement på selve dagen den 7. november i forsamlingshuset på Onkel Dannys Plads i København (Kødbyen på Vesterbro) med både taler og musik. Partiets formand talte direkte hjemkommen samme dag fra

revolutionsfestlighederne i St. Petersborg (Leningrad), som fulgte umiddelbart efter verdensmødet s.s. (se herom straks nedenfor under pkt. 7) og fortsatte i Moskva, hvor partiet var repræsenteret ved landsledelsesmedlem Ole Waagensen, mens Hedin tog hjem; desuden talte forfatteren Niels Engelsted. Blandt de optrædende kunstnere var sangeren Peter Abrahamsen. I betragtning af at det fandt sted på en hverdagsaften, og selv om vi var i konkurrence med en daglang markering på Arbejdermuseet i København, blev vores fejring givtig og velbesøgt. Lørdagen før, den 4. november, var revolutionsjubilæet blevet fejret i Århus af Midtjysk Distrikt i samarbejde med Dansk-Russisk Forening. Det skete på DOKK1, og arrangementet blev anbefalet af KP og KPID, Århus. Også her underholdt Peter Abrahamsen, og talere var mag. art. Kristian Lambertsen fra Dansk-Russisk Forening og Anker Schjerning fra landsledelsen.

7. Det internationale arbejde

Internationalt Udvalg har løbende taget initiativ til at få skrevet artikler om internationale forhold, som er bragt i *Skub*. Det har løbende fulgt med i de internationale henvendelser, som vi får. På den baggrund er sendt en række hilsener til kongresser m.v., ligesom vi har tiltrådt en række solidaritetserklæringer. Udvalget har hver måned udsendt en oversigt over internationale henvendelser til Landsledelsen, som har kunnet rekvirere det materiale, medlemmerne var interesseret i.

Udvalget har været med i koordineringen af partiets deltagelse i kongresser, internationale møder og pressefester. I forbindelse med *Avante!*-festivalen har været gennemført samtaler med det Portugisiske Kommunistiske Parti. Vi har bl.a. været repræsenteret på Norges Kommunistiske Partis kongres og Finlands Kommunistiske Partis kongres samt i tilknytning hertil en Arktisk Konference. DKP har været repræsenteret ved formanden Henrik Stamer Hedin på de internationale møder for kommunistiske partier, i alt tre – i Istanbul, i Hanoi og i Skt. Petersborg. I det sidste, som indledte fejringen af 100-året for Oktoberrevolutionen, deltog desuden landsledelsesmedlem Ole Waagensen. Tilsvarende har partiet været repræsenteret ved de europæiske møder for kommunistiske partier, som Grækenlands Kommunistiske Parti arrangerer i Bruxelles hvert år. I 2018 blev vor repræsentant ramt af sygdom og deltog derfor ikke i selve mødet.

I forbindelse med de europæiske møder afholdes et møde i det såkaldte ”Initiativ”, som også er arrangeret af Grækenlands Kommunistiske Parti. Initiativets formål er at planlægge og koordinere fælles aktiviteter på tværs af de deltagende partier. DKP er ikke inviteret til disse møder, da vi var af den opfattelse, at alle kommunistiske partier, som kunne tilslutte sig det politiske grundlagt, burde kunne deltage, mens Grækenlands Kommunistiske Parti lægger vægt på, at ingen af de partier, der har tilsluttet sig European Left, kan deltage. Grækenlands Kommunistiske Parti (KKE) har inviteret til et møde mellem DKP og KKE, hvor spørgsmål af fælles interesse kan/skal drøftes. I første omgang er mødet dog blevet udskudt, da KKE’s repræsentant blev forhindret i at deltage. Udvalget har arbejdet med to større arrangementer i perioden. Det ene var det ovenfor omtalte besøg af en repræsentant for Ukraines Kommunistiske Parti; det andet er et besøg i DDF Korea, efter indbydelse fra Arbejderpartiet. Besøget planlægges til at finde sted efter vor kongres i september 2018.

Udvalget indstiller, at et kommende udvalg får samme kommissorium som det, udvalget har haft i denne periode, med den tilføjelse, at en repræsentant for Ungkommunisterne inviteres til at deltage i møderne.

8. Fagligt udvalg

På Landsledelsesmødet i februar 2016 blev nedenstående kommissorium vedtaget:

Udvalget diskuterer fagbevægelsens taktik og strategi og partiets forhold til disse. Gennem vurdering af – og handling i – de aktuelle faglige kampe søges indflydelse på den aktuelle faglige situation.

Udvalget deltager i væsentlige faglige konferencer.

Udvalget leverer bidrag af fagligt stof til *Skub* og *DKP-nyt*, herunder omtale af faglige aktiviteter.

Udvalget arbejder for større synlighed omkring EU's indflydelse på den fagpolitiske situation.

Samt konkret:

- Deltage i relevante faglige konferencer og inddrage disse og andre konkrete faglige aktiviteter i partiets arbejde
- Udarbejde udtalelser og relevant agitationsmateriale i forbindelse med OK2017 og OK2018.
- Politisk deltage i organiseringen af partiaktiviteter omkring OK2017 og OK2018
- Udarbejde udtalelser i øvrigt om aktuelle faglige problemstillinger, der som minimum udsendes til *Skub*, Dagbladet *Arbejderen* og *Kommunist*.
- Arbejde for, at der også findes en faglig sektion på DKP's hjemmeside.
- Bidrage til at kvalificere landsledelsens fagligt-politiske diskussioner.
- Bidrage med oplægsholdere i distrikterne i forbindelse med fagligt-politiske diskussioner.

De faglige udvalgmøder er fortsat åbne for alle interesserede medlemmer af partiet. Udvalget kan invitere andre interesserede.

Der har været afholdt flere udvalgmøder gennem kongresperioden, og udvalget har vedtaget og udsendt udtalelser om kampen for velfærd, Finansloven 2016, Industriforliget i 2017 samt om OK-situationen i 2018.

Endvidere har medlemmer af udvalget bidraget med bl.a. en klumme om faglige kræfters kamp mod TTIP i 2016, en 1. maj-tale på Tangkrogen i Aarhus i kølvandet på OK2017 samt orientering om den faglige situation på bl.a. LL-møder.

Heller ikke det faglige samarbejde med andre faglige udvalg i KP, KPiD og Enhedslisten er gået i glemmebogen – og DKP's Faglige Udvalg har således foreslået en håndfuld mødedatoer i den forgangne kongresperiode – dog uden held.

I forhold til deltagelse i orkanens øje, herunder i de relevante faglige konferencer, f.eks. op til og under overenskomstforhandlinger, vil det være ønskeligt at engagere flere fagligt aktive kammerater i udvalgets arbejde.

Fagpolitisk har vi set spirende tendenser til et opgør med kriseårenes nedskæringspolitik – en nedskæringspolitik med tilbagerulning af faglige rettigheder, fastfrysning af reallønnen, nedskæringer i den offentlige sektor og en del og hersk-politik, hvor vi ikke har formået at bruge vundne rettigheder som løftestang, men tværtimod har set forskellige faggrupper spillet ud mod hinanden.

Musketéreden mellem forskellige faggrupper med forskellige krav (der alle kan og bør tilgodeses), som i skrivende øjeblik (efter sammenbruddet i OK2018-forhandlingerne) ser ud til at holde og bære frem mod fælles kamp mod arbejdsgiverne, er et usædvanlig opmuntrende fænomen.

Kommunisternes rolle i den situation er ganske klar: Vi skal understøtte denne opbygning af en solidarisk bevidsthed og være med til at bibringe arbejderklassen forståelsen af disse og andre sammenhænge i klassekampen. Også ud fra den erkendelse, at der er en dialektisk sammenhæng mellem en styrkelse af klassebevidstheden og en styrkelse af det kommunistiske parti – og omvendt.

Ved siden af fagbevægelsen er der brug for sociale bevægelser, og i perioden har DKP bakket op om Velfærdsalliancen som den første bevægelse siden Fagligt Ansvars velmagtsdage, der

overbevisende har formået at forene de faglige og sociale kampe. Vi har dog endnu til gode at engagere størstedelen af de privatansatte (og deres organisationer) i denne proces.

9. Enhedslisten; kommunevalget

Mange af DKP's medlemmer er også medlemmer af Enhedslisten og har i en årrække ydet en politisk og organisatorisk indsats i Enhedslistens lokale afdelinger, landsdækkende udvalg eller i andre sammenhænge. Ved kommunalvalget 21. november 2017 blev seks DKP-medlemmer valgt som repræsentanter for Enhedslisten.

Fire blev valgt i Hovedstadsregionen: Henrik Bang i Lyngby-Taarbæk, Jacob Jensen i Rudersdal, Tue Tortzen i Hillerød og Michael Hemming Nielsen i Gribskov Kommune. Jacob Jensen har efterfølgende udmeldt sig af DKP, men repræsenterer fortsat Enhedslisten i kommunalbestyrelsen i Rudersdal.

To blev valgt i Region Sjælland: Jan Jakobsen i Ringsted og Niels Rolskov i Køge Kommune. Ved samme kommunalvalg blev et af DKP's medlemmer, Bruno Jerup, valgt som det ene af Enhedslistens tre medlemmer af regionsrådet i den sjællandske region. Bruno er Enhedslistens folketingskandidat i Næstved kreds og tidligere medlem af Folketinget.

DKP og Enhedslisten kan på mange politiske områder trække på samme hammel, men der er også vigtige politikområder, hvor DKP's landsledelse har været uenig i beslutninger eller politiske holdninger, som et flertal i Enhedslistens kompetente forsamlinger har vedtaget eller formuleret. Uenighederne er eksempelvis store i vurderingen af begivenhederne i Syrien, Ukraine og Ruslands rolle i disse konflikter.

DKP's landsledelse var i lighed med et betydeligt mindretal af Enhedslistens medlemmer imod den beslutning, som et flertal af de delegerede på Enhedslistens årsmøde i 2016 med stemmetallet 220 for og 110 imod traf om selvstændig partiopstilling ved valget i 2019 til EU-parlamentet i valgteknisk samarbejde med Folkebevægelsen mod EU's tværpolitiske liste af EU-modstandere. En beslutning bl.a. med den negative konsekvens, at medlemmer af Enhedslistens folketingsgruppe i 2019 stiller op på to konkurrerende EU-modstanderlister.

Netværket KiØ – Kommuniste i Enhedslisten – har i en årrække med større eller mindre succes fungeret som et forum, hvor nuværende og tidligere medlemmer af DKP og andre Enhedslistemedlemmer med kommunistiske holdninger har forsøgt at præge de løbende politiske debatter blandt Enhedslistens medlemmer. Opgaven som tovholder for KiØ har siden 2016 været varetaget af Luis Monteiro.

10. Folkebevægelsen mod EU

EU er blevet skabt for at tilpasse Europa til den europæiske storkapitals behov og er som sådan en del af borgerskabets globale interessekamp. Siden Danmarks indmeldelse i EF har danske kommunister været engageret i modstanden gennem Folkebevægelsen mod EF, senere EU.

Folkebevægelsen var en afgørende og samlende kraft i kampen for sikring af retsundtagelsen. Enhedslistens beslutning om selvstændig opstilling til EU-parlamentet bragte sindene i kog. I DKP besluttede vi at støtte, at Folkebevægelsen til EU-parlamentsvalg indgik valgforbund med EL, blandt andet fordi et mandat til parlamentet så ville koste 1000 stemmer mindre.

Efter 34. kongres nedsatte DKP et EU-udvalg på to medlemmer; det ophørte, da det ene udvalgsmedlem forlod partiet. Der blev afholdt 2 møder. I kongresperioden har vi afholdt flere fælles EU-udvalgsmøder de tre kommunistiske partier imellem, hvor vi er mødt med hver vores holdning, som lidt hen ad vejen har undergået en vis tilnærmelse.

Brexit skabte en tro på, at utilfredsheden i Danmark kunne bære en udmeldelse af EU.

Folkebevægelsen iværksatte en underskriftindsamling med krav om dansk udmeldelse. Det viste sig, at der var opbakning til EU, men der blev samlet 13.000 underskrifter ind. Dansk udmeldelse er

en mere langstrakt politisk proces. I perioden har været afholdt kampagner mod TTIP og CETA, men det har været en vanskelig opgave, fordi folkestemningen er styret af mediepropaganda og langt mindre af egne interesser.

11. Antifascistiske bevægelser

DKP har deltaget i 4. maj-initiativet på Vesterbro i København bestående af EL, KPID, KP, SF og 4.maj-initiativets venner. Vi har deltaget som en naturlig del af vores virke.

Den danske sektion af den internationale fangeorganisation fra 2.verdenskrig FIR har været i vanskeligheder i den forløbne periode. Foreningen måtte lukke på baggrund af et økonomisk krav fra Kulturstyrelsen.

Der blev så dannet en organisation, som ikke blot skulle rumme tidligere fanger og deres efterladte, men også danne ramme om kampen mod fascismens tankegods. Der blev afholdt en konference omkring udviklingen i Ukraine, udhuling af juridiske rettigheder og en mulig fremadrettet indsats. Ved slutdokumentets vedtagelse forlod flere organisationer konferencen, da de mente, at NATO og EU er fredsbevarende. Efterfølgende er der sket en opdeling, så ledelsen følger arbejdet i den internationale fangeorganisation og sideløbende, men i mindre omfang, det antifascistiske arbejde. DKP har valgt en kammeret ind i den 3 mand store bestyrelse.

12. Medier

Skub er i perioden udkommet med indtil nu 11 numre (et 12'te er planlagt inden kongressen), *DKP-nyt* med 20 numre (det foreliggende medregnet), heraf et særnummer, og der kan forventes endnu mindst ét op til kongressen. Begge blade har i hele perioden været redigeret af Henrik Stamer Hedin og sat af Ditlev V. Petersen på aktivistbasis. Det nedsatte redaktionsudvalg har fungeret tilfredsstillende med to årlige planlægningsmøder. Der har været årlige indsamlinger til DKP's Bladfond.

I 3 år har vi deltaget i De Røde Blades Gedefest, arrangeret af de tre kommunistiske partier DKP, KP og KPID. Det har ikke været lige let. Forberedelsen har i høj grad været præget af styrkeforholdet de tre partier imellem. Dog har afholdelsen været i en ånd af gensidig respekt. Ditlev V. Petersen har i periodens løb afløst Bodil Waagensen som webmaster for hjemmesiden www.dkp.dk. Siden fungerer tilfredsstillende (hvilket ikke altid har været tilfældet).

13. Udtalelser m.m.

Oprør mod imperialismen, kongresresolution 34. kongres 20. september 2015, *DKP-nyt* oktober og *Skub* november 2015.

Bevar Retsundtagelsen, 34. kongres 20. september 2015, s.s.

Fagbevægelsen skal i offensiven, 34. kongres 20. september 2015, s.s.

Fagbevægelsen og kommunisterne, faglig kongresresolution 34. kongres 20. september 2015, *DKP-nyt* oktober 2015.

Skadelig beslutning (om Enhedslistes beslutning om egen opstilling til EU-parlamentet), landsledelsen 22. maj 2016, *DKP-nyt* juni 2016.

For fred og afspænding i Arktis, landsledelsen 28. august 2016, *DKP-nyt* september og *Skub* november 2016.

DKP's Faglige Udvalg bakker op om LA, Fagligt Udvalg 4. september 2016, *DKP-nyt* september 2016.

Støt velfærdsdemonstrationerne den 15. september, Fagligt Udvalg 4. september 2016, s.s.

Stå fast (om OK18), Fagligt Udvalg 6. marts 2018, *DKP-nyt* marts 2018.

Det amerikanske angreb på en syrisk luftbase, formanden 9. april 2017, *Skub* april 2017.

Opmunrende udvikling i Korea, landsledelsen 27. maj 2018, *DKP-nyt* juni 2018.

Ghettoplanen, forretningsudvalget 10. juni 2018, *DKP-nyt* juni 2018.

Herudover har partiet været medunderskriver på flere internationale appeller og erklæringer. Partiets holdninger har desuden været fremlagt i *Skub*'s ledere.